

Fra Hørsens telegraferes til H. T. B. den 20de Maj: Et Arrangement fra de hoversende socialdemokratiske Arbejdsforeninger om Tilbedelse til at drage gennem Byen i Procession uden Pinsedag er bleven nægjet af Byfogden.

Idebrand i Jylland. I Høje Telegram til H. B. meddelte „Hørsens Avis“, at Byråds Fattiggærdes Udbygninger er nedbrændte Torsdag Nat. Hestene og de fleste Kreaturer indbrændte. Narfagen til Jidens Opkomst er ubekendt.

Brand. Den 16de Maj nedbrændte ifølge „Veje Avis“ Hedensted Bindsmølle. Jiden opstod oppe i Hatten, og paa Grund af en Mangel ved „Fangen“ kunde Møllen — uagtet at anvendt Usmage — ikke standfese. Det i Møllen værende Korn blev reddet paa nogle faa Tønder nær, som var Møllereens egne.

Falden ned fra Taget og slaaet sig ihjel. Da Murer Christen Hansen i Lørdags Morges arbejdede paa Taget paa Hovedgaardens Høvslinges Høvedbygning i Jylland, var han if. „Aland. Amtss.“ saa uheldig at falde ned fra den betydelige Højde, hvorved han slog sig ihjel paa Stedet. Den Tilskadekomne var gift og har flere Børn, der dog alle er voksne; han var en dygtig Mand til sit Arbejde og meget afholdt af sine Omgivelse.

Ny typografisk Omskiftelse. Den Lagermannske Sættmaskine vil, hvis Opmærksomhed holder paa den loover, faa en Pendant i Form af en Afslaggesmaskine, der menes at ville faa stor Betydning for Bogtrykkerfaget. Opmærksomheden er en højholdt Journalist, og man ventet, at Maskinen allerede i Slutningen af denne Maaned vil kunne forevises og prøves for fagmanden. Den udmærket sig ved en simpel Konstruktion og er let at behandle.

Forkullede Seddelpenge. Ved ved en Idebrand i Slut i Jylland for nogen Tid siden blev ca. 2000 Kr. i Sedler og Sølv dels forkullede dels smeltede sammen i en Klump. En Del af Sedlerne reddedes imidlertid og indsendtes til Nationalbanken, der imidlertid har erklæret, at den ikke kan inblade sig paa at give Erstatning for Seddelpenge, hvormed den stiller fuld Erstatning i Udligt for de 300 Kr. i Sølv. Det vil dog blive gjort et nyt Forsøg paa at bevæge Banken til at udbetale Erstatningen.

Haandværksbøndernes Rejse: underholdelsesforening i Silkeborg holdt if. „B. A.“ forleden Generalforsamling. Regnfabet, der fremlagdes og godkendtes, udfoldte en Indtægt af Kr. 789.08 og en Udgift af Kr. 787.47. Foreningen har i Aarets Løb udbetalt 424 Svende med Kost og Logi i Svendehjemmet 1 Dagn. Til Bestyrelsesmedlem gjenvalgte Bødker Nielsen og Bager P. G. Jensen, medens Snebæk Midelsges valgtes i Stedet for afdøde Uhrmager Brostrup. Endvidere valgtes blandt Svendene: Bødker N. Aagaard og Bager P. M. Rasmussen samt Maskinist W. Sørensen.

En sørgelig Ulykke skete ifølge „Vend. Tid.“ den 24de Maj hos Lærer Hanghøj i Braa. En Arbejder, der var beskæftiget med at lagge Foder paa en ved Hæstetræk: drev en Hæstefemaskine, har, formentlig i Tankeløshed, ladet højre Haand følge med Foderet, efter som dette gled fremad mod de foran Maskinens Knive andragte Valser. Haanden kom derved ind mellem Valserne, og Fingrene blev af Knivene saaret fuldstændig i Hækkelse. Man maatte stille Maskinen ad for at befri Manden, der straks førtes til Sygehuset i Hjørring, hvor Haanden blev sat af. Manden, der er ca. 40 Aar gammel, har Hustru og et Barn.

Misløst Flugtforsøg. I Lørdags Natte en bevaabnet Gendarmer transportere en Arrestant fra Standerborg til Haderslev. Under Transporten forsøgte Arrestanten, en tykk, 21 Aar gammel Kuvemager, at løbe fra sin Vagter og oppe ved Standerborg Banegaard, men Gendarmen slog en saa kraftig Næve i Skulderen at sin Fange, at denne sank i Knæ og hurtigt maatte opgive Flugtforsøget. Efter Ankomsten til Vandrup gjorde Arrestanten atter Forsøg paa at undløbe; men nu satte Gendarmen den ladte Pistol ad mod Halsen og trykkede, og dermed blev et hørt som hørt udryk: „Flygtforsøg opgivet.“ Arrestanten havde if. „Stødb. A. Avis“ begaaet en Del Ulovligheder.

Tilskaaet Jidspaasættelse. Som tidligere her i Bladet meddelet nedbrændte den Enkefru Kold tilhørende Gaard paa Smørsmøllevej 13, i St. Hjørsgaard Lørdag den 9de Januar

d. A. under saadanne Omstændigheder, at der ikke kunde være Tvivl om, at Jorden var paafaldt. Efter langvarig Forhør i Sagen (Forhørsudvalget omfatter allerede halvdobtredne Sider) er det nu lykkedes Politimesteren i Søndre Distrikt at udfinde Gjerningsmanden i en af fru Koldes Tjenestefolk, en ung Pige paa 18 Aar, der allerede har været straffet 7 Gange for Tyveri, og efter Brænden ved løgnagtige Forklaringer har hentet Mistanken paa begge sine Medtjenere; han har nu afgivet fuld Tiltaale om, hvorledes han har udført sin Forbrydelse, til hvilken han angiver Brede mod Sønnen paa Gaarden som Grund.

Dødsfald. Gamle Murmester Chr. Gullev i Viborg er ifølge „Vib. Stiftst.“ den 19de Maj stille henføjet, omtrent 86 Aar gammel. Han fik et Par Dage forinden paa Gaben et Hjerteslag, saa at han sank sammen og maatte bringes ind til en Familje hvor han, da han ikke maatte styttes, henlaa til han afgik ved Døden. Gullev var en Hædermand, en sjælden dygtig og arbejdssom Haandværker, der selv i sin høje Alder ikke sørgede sig; men han havde ved siden deraf betydelige antikaaristiske Interesser, der ganste naturlig samlede sig om Viborg, hvis Forhistorie han var inde i som saa. Hans utrættelige Samlerlid, særlig med Hensyn til Opregnelsen vedrørende Domkirkens Arkitektur og Historie, skaffede ham saaledes allerede i 1861 Fortjenstemedaillen i Sølv og senere mootong han Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

— 20de Maj døde ifølge „Mandens Dagblad“ Malermester, Dannebrogsmænd A. L. Andersen i Manders, 61 Aar gammel. Den afdøde har været betroet ikke saa offentlige Tillidshverv og saaledes været Medlem af Byraadet og Ligningskommissionen, Formand for Manders Baabensbrødfabrikation, Formand for Forsvarsbredforeningen, Raadformand for Haandværkerforeningen osv.

Bandet i Østedsparthen har i længere Tid været Gjenstand for Opmærksomhed paa Grund af den mistænkelige Skibe Farve det havde faaet, ligesom Lugten har været mindre behagelig. „Soc.-Dem.“ Remittere har i Fredags taget Prøver af det, for kemisk at undersøge det. Derefter vil man overveje, hvorledes det skal stoffes frit Tilsløb.

Det er saamaend ogsaa paa Tiden, at man har begyndt at stifte Næsen i Randens Vand. I de 20 Aar, der er runden siden Parken blev anlagt, er Bandet ikke bleven fornyet eller renset, hvad der naturligvis medfører at der samles en Mængde forraadnede Stoffer paa Bunden. Ugunstige tilfælde der rigeligt af dels fra Sønerne og dels fra Vandværket, hvor Vandet benyttes, opvarmes snarkest til og derpaa fødes tilbage til Parken. Derfor er Bandet nu som det er og det er nødvendigt, at der snarest gjøres noget inden den smukke Park bliver Arnebet for Uddunstninger, som i en varm Sommer kan have uberegnelige følger. Bunden bør renses og derefter maatte der stoffes Tilsløb for Vandet og Tilførsel af nyt Vand fra Pæblingesøen, men det maa ske hurtigt, ellers bliver det let for sent.

Naar hvi den nuværende Beholdning bliver tømt ud og Bunden ligger bar, vil der sikkert vise sig et artigt Syn for lysthavende Beskæftede. Tyve Aars Opmærksomhed af både Jilt og alle mulige Kræfter Snaas vil give et Bænis paa den Omstigt vore kommunale Autoriteter ogsaa i dette Tilfælde har været i Besiddelse af. Velbekomme!

En mystisk Historie. En Smedebøvend H. B. G., der er hjemmehørende i Nykjøbing p. B. blev i Jolge „Voll. Faldt-Folket.“ for nogen Tid siden „nsholdt i Kjøbenhavn, fordi han, der i længere Tid har været uden Arbejde, optraadte som Flottenhejmer og stroede Penge omkring sig paa en Maade, der vakte Mistanke om, at han ikke var kommen arligt til disse.

Det blev under Forhørene oplyst, at han, der er ubemidlet, i Løbet af 2 a 3 Maaned har forbragt 800—1000 Kr. hos et prostitueret Fruentimmer, ligesom han andre Steder paa en meningsløs Maade har bortdøst temmelig betydelige Summer.

Forhørsdommeren i Kjøbenhavn 2det Kriminalkammer har i den senere Tid holdt det ene Forhør efter det andet over ham, uden at det er lykkedes at faa oplyst, hvor han har faaet alle de mange Penge fra. Han forklarede bl. a., at han havde faaet Pengene ved gjentagne Gange at overfalde en beruset Gaardejer paa Halkær, der førte hjem fra Nykjøbing.

Forhørsdommeren sendte over til Halkær en Opgagelsesbetjent for at undersøge Wandens Forhold nærmere. Det

viste sig, at ogsaa den sidste Historie var Løgn, idet Gaardejeren ikke var bleven overfalden eller berøvet noget. Det blev oplyst, at Smedebøvend til sine Venner i Nykjøbing, hvor han ogsaa flattede sig, har udtalt, at han havde faaet sine mange Penge i Kjøbenhavn, medens de afhørte Bidnet i Kjøbenhavn har forklaret, at han med Mellemrum rejste til Nykjøbing og hver Gang kom tilbage med en vespækket Pengepung, som han benyttede sig af paa saadanne Maade, at et Blad endog har ofret ham en Artikel, betitlet „En Flottenhejmer“.

Hvor har han de mange Penge fra? Dette er det mystiske Spørgsmaal, som Politiet forjæves bryder sin Hjerne med. „Folket.“ kan dog meddele, at en Gæstgiver i Nykjøbing har anmeldt, at der en Lørdag sidst i November Maaned er paa en uforklarlig Maade forjournet fra hans Lokale et Beløb i Kontanter af henimod 300 Kr., og det er oplyst, at Smedebøvend netop paa den Tid opholdt sig der i Byen.

En Udvandrer, der kommer hjem med 70,000 Kr. En i Vestjylland i Nærheden af Lemvig barnefødt Bondefat, der for ca. 15 Aar tilbage udbandrede til Amerika, er nu for kort Tid siden aldeles uventet kommen tilbage til sit Barndomshjem.

Hans Liv og Hændelser i dette Tidrum er meget interessant. Da han rejste, ejede han netop saa meget, at han kunde betale Dampbilletsbilletten til New-York; men nu er han i Besiddelse af den efter vore Forhold ret betydelige Kapital, ca. 70,000 Kr. Han har næsten forsvigt sig i alt muligt derovre i det sjæerne Vesten, har været Guldgriber i Californien, Støpølepudder i New-York, Cigarhandler i Chicago og Farmer i Kanada. I et Aars Tid var han Arbejder ved et Jernbaneanlæg, arbejdede strengt om Dagen, i en Blokhuise om Natten med Revolveren ved Hovedgardet for at være parat til at tage imod Indianerne; han har deltaget i Skærmydder mellem disse og Banearbejderne. Men altid slap han temmelig heldigt deraf.

Til sin Familje derhjemme skrev han ikke. I de første Aaringer grev det ham nemlig ikke videre godt, hvorfor han syntes, det var bedst, at de ikke hørte fra ham. Da han saa endelig fik samlet sig lidt Mønt og Lyften begyndte at tilsmile ham, kastede han sig med al sin Kraft over Arbejde og Spekulationer, saa at han ganste sig op i dette.

I tre Aar, medens han opholdt sig i Mexico, saa han ikke en eneste Landsmand eller hørte en Sætning paa sit Modersmaal.

Imidlertid blev han som Følge af Overanstrengelse syg for godt et Aars Tid tilbage. Medens han var bundet til Sengeluget, bankede Minderne om Længdommen og Hørdeligheden paa og han overfaldes af en stærk Hjemve. Derfor beslattede han sig til at rejse tilbage til Forældre og Familje. Den Gang boede han i Canada, hvor han ejede en god og frugtbar Farm. Da han blev roft, fik han Gjenkomsten gjort i Penge og begav sig paa Hjemvejen.

Det lyntes dog, som om Skæbnen nu for Moor vilde krybde hans Planer; thi han blev hæftig syg af Feber og henlaa i et Hjerdingaar paa et Hospital, svævede mellem Liv og Død. Han overvandt dog Sygdommen, og saa snart han kunde taale Rejsen, stundte han sig hjemad til Danmark, hvor han fremstillede sig aldeles uventet for Familien, der troede ham død og borte for mange Aar siden, og som i den brune, stregede Mand havde særdeles ondt ved at gjenkende den blege Bondefat, der for en halv Mensnekealder tilbage var udbandret.

Nu agter han at slaa sig til No herhjemme, idet han vil skabe en Landejenddom i Nærheden af Varndomsømmet, og han haaber at finde den Fæd og Hvile blandt Slagtinge og Venner, som han ikke har kendt til under sit 15-aarige eventyrlige og omskiftende Liv i det store Amerika.

Amerikanske Bedragerere. Som bekendt paagrebtes for nogen Tid siden to amerikanske Bedragerere, da de om Afreisen kom her til Næheden med Dampskibet „Dakland“ direkte fra New-York. Det var efter telegrafisk Anmodning fra den bekendte Chef for Opgagelsespolitiet i New-York, Mr. Byrnes, at Ansholdelsen skete, og der blev, efter at Reddelelsen om Fangten var kommen Børnes i Hænde offeret to Opgagere hertil for at vende Bedragerne. De har allerede været her i nogle Dage og agter at blive her en 14 Dages Tid endnu. De to republikanske Underaater er nemlig usyggerige efter at se hvorledes de det gaar til naar en Konge holder Guldbryllup, og vil derfor tage Guldbryllupsstaden med. Deres Fanger saar saa Lov til det Stykke Tid med at nyde

den „Hæstfrihed“, der bydes i Tivoli og paa Nymø, men det kan jo være muligt, at de heller ikke har saa stor Høst med at komme tilbage til Skuepladsen for deres Bedrifter.

Overbetjent ved Opgagelsespolitiet Carl Knud har det Hæret at underholde sine amerikanske Kolleger og foretager stadig Udflygt med dem. I Fredags var de paa Trøerbanen. Om de to Bedrageres Bedrifter er det nu kommen nærmere Oplysninger. De hedder Oskar Borkman og Oskar Creamer og er begge svenskfødte, men Creamer har været i New-York fra Barn. Han er kun 19 Aar gammel men har dog været snid nok til i Forening med sin Kammerat at snyde et Børspekulations-Firma, Børsellererne Dix & Bygbe. Deres Bogholder havde paa Grund af Sygdom faaet Rejsetilladelse og Creamer blev ansat i hans Sted, skjønt han var saa ung, men han har været hos Firmet fra Drenge og var meget afholdt. Han forstod paa sin Side at bilde Principalerne ind, at han førte et meget eksemplarisk Liv, var tilhynelodende meget religiøs, gif i Kirke-skole om Søndagen osv.

I flere Maaned sigrede Creamer sin Plads og alt gif tilsmeladende gædt, indtil Cheferne en Dag efterfaa Bøgerne. Saa sprang Borken, Creamer der allerede havde forudset Katastrofen, var flygtet, og Cheferne saa til deres Rædsel, at det hele var et fuldstændigt Virvar. Bløde var rene ud af Bøgerne, og de troede straks, at de var behjælpede for alt, hvad de ejede. Den hele Sum beløb sig ved nærmere Undersøgelse til 60,000 Dollars i Penge og Jernbanekattier. Det havde først været Creamers Mening at lade sig arrestere og tage sin Straf, der efter hans Mening ikke kunde blive mere end ti Aar, og Byttet vilde han faa, naar han atter en Gang slap ud, anvende til at more sig for. En ung Mand, der havde været ham behjælpede og vidste hvor de skjulte Penge var gjemt, blev arresteret, og han gav Oplysning om Skjulestedet.

Borkman havde ogsaa været Creamer behjælpede med Snyderierne og havde etableret en Børsellerforening, der anbefales vedkommende Bank af Creamer i hans Chefers Navn. Creamer havde faaet Anvisninger paa Banken og Borkman havde Pengene gjenem sin „Forretning“. De havde paa denne Maade naaet at faa ovennævnte Beløb samlet sammen, men de fik ingen Glæde af Pengene. Da de gif om Vord i „Dakland“ havde de ikke mange Kontanter med, Resten var gravet ned og gjemt af Politiet gravet op igjen.

Med stor Energi tog Inspektør Byrnes sig af Sagen og telegraferede Versden rundt efter Forbryderne. De anholdtes her og venter som sagt kun paa, at deres Bogtere faar moret sig tilstrækkeligt i Kjøbenhavn. Saa gaar Tuven atter over Atlanterhavet og til Tughuset. „Soc.-Dem.“

Norge og Sverig.

Starpreterposten søges af en af Konduktorerne ved Drammen—Stiensbanen, Underkonduktør Vie.

Premierlojtnant M. Pedersen ved Trondhjemske Infanteribrigade blev ved Højesteretsdom forleden fradømt sit Embede for værdigt Forhold i flere Henseender.

Det svenske Hus paa Udstillingen. Den svenske Udstillingskomite har — „Dagens Nyheder“ — overdraget Arkitekterne B. Liljeqvist og W. Widman at udsøre hver sit Udstift til den svenske Udstillings Hus paa Chicagoudstillingen.

Dødsfald. Forhenværende Landshövding i Kalmar Län, Dr. jur. Gustaf Jakob Edelfelt, døde forleden i Upsala, hvor han i de sidste Aar har været bosat, 61 Aar gammel. Ved Jubelfesten i Upsala i 1877 promoveredes han til Doctor juris.

Storre Versted. Telegram til „Verdens Gang“ fra Trondhjem den 19de Maj: I Onsdags fandt et stor Versted Sted ved det paa Vakklandet beliggende Teglværk. Den udfærdige Verstmasse anslaaes til 7,000 Tons. Massen trængte helt hen til Maskinhuset, hvis Vag blev trykret ind, uden at dog videre Stæde blev anrettet. Heltblygs indtraf Stedet netop, medens Arbejderne holdt Krostift, saa at ingen hærken tilfælde Kvot eller kom tilfælde. Man antager, at maaste Jordbrytelsen har været Narfagen til det indtrufne.

Idebrand i Sarpsborg. Ved Tolv-Tiden Natten til den 19de Maj allarmedes Brand i Sarpsborg. Jiden var udbudt i Kjøbmand Abraham Knobels Gaard ved Torset. Jiden opstod i Kontoret ved Siden af Butiken og udbredte sig temmelig hurtigt, men da

det var vindstille, og da Brandmandskabet straks kom tilfæde, lykkedes det ved ihærdigt Arbejde at blive Herre over Jiden, saa kun underste Etage, hvori Baarebeholdningen, blev ødelagt. Denne er asureret i Staadanger Brandforsikringskassab for 20,000 Kroner.

Knust i Røllen. „Dagsposten“ for 21de Maj skriver: Et frygteligt Ulykkesstilfælde indtraf Lørdags Middag inde paa Røllebruget ved Ranheim.

Møllerfjend Alexander Harper, der har arbejdet ved Røllen i ca. 50 Aar, stulde op og lagde en Kem paa en Remstive til Drift af en Kværn. Møllermesteren stod igjen i 1ste Etage og ventede paa, at kværnen skulde gaa i Drift; men da det begyndte at tage saa lang Tid, gif han op i 2den Etage. Her mødte ham et gøseligt Syn. Endeene af Alexander Halsstørklæde havde taget fat i Rindens Aksel og koalt ham. Vigtig gif nu med Lynets fart rundt omkring Akselen, det ene Laarben var afslaaet, saa Benpiben stak ud; Fødderne i Legemet forsvorigt var først lemlestet. Blytkassen var aldeles knust.

Afdele var en ordentlig, totalafholdende Mand med det bedste Lov for sin Tjeneste, Trofast og Pligtfuld. Han efterlader sig Enke. Børnene er voksne.

Guldbryllupsdagen.

„Soc.-Dem.“ skriver: Guldbryllupsdagen i Torsdags havde Held til at faa straalende Sommervej, og dette bidrog til at lokke Folk paa Benene. Gæderne var hele Dagen flygt med en tæt Menestemasse, der drev op og ned for at se paa Staden og stullede sammen saa snart der var en rød Løst eller en skrammeret Uniform i Sigte. Men det var, som vi forudspagde, kun en ringe Del af Byen i dens fulde Udstrækning, der var festlig pyntet.

Allerede Kl. 9 tog de officielle Festsfiger deres Begyndelse. Omtrent 700 Medlemmer af de kjøbenhavnske Sangforeninger marsjerede fra „Hotel du Nord“ til Amalienborg, hvor de under Ledelse af Kapelmester Sørensen sang en Sang for Guldbryllupsparret, som omgav af sin Familje opholdt sig paa Palæets Alna.

Kort efter at dette var forbi førte hele Kongefamiljen til Kirke; Guldbryllupsparret i den ny „Guldkaret“, som Kjøbenhavnske Haandværksmestre har foræret dem. Da Toget førte forbi Værsværpen, hvor 500 af Kjøbenhavns mest bestaaende Grosferere havde stillet sig op, var det lige netop, at Grosferersocietets Viceformand sid til at faa et Hurra fat i Gang.

Vi var ikke i Kirken, men det er opløstende at læse Højrebladens Beskrivelse af al den overdaagige Pragt, der udfoldedes i Guds Hus. Uniformer, Sikke, Kniblinger, Guld og Edelfstene har der været i lange Baner, men om der var nogen „Tilbedelse i Aand og Sandhed“, stal vi lade staa hen. Hvis Kristus havde levet og været med, saa havde han, som kun særdeles blid fattede Haandværkere og Jyskere, intet folt sig trykket af det stannende Selstaf og maaste undret sig over den Udødling, hans Værelse havde taget i de 18—1900 Aar.

Præsens Tale var, efter Reviderterne at domme, ikke stærkt beaaudet, men saa meget mere røgselslyst. Under den politiske Del faldt der en Udtaale om, at Slesvigerne nu „fulder under et fremmed Voldsherredømmes Aag“. Det var hørken klogt eller iaktfuld sagt, og havde kejser Wilhelm været med til Bryllupsparret, havde hans Højre værdighed sikkert holdt sin Mund. Men nu var endog Keiserens Repræsentant fraværende, og saa kunde denne lille Ræket nok gjøres Gøst, skjønt der i Følget sad en Prins af det østrigke kejserhus, som var med til at tage Slesvigs fra os. Det lyder i det hele taget underligt i sig en Forjamling at høre Tale om et Voldsherredømmes Aag, naar vi vittigt regeres her i Landet under Magtens Aag og paa Trods af Loven.

Da det kirkelige Vadmel var præstetret, førte de kongelige Tilhørere over Højborg og holdt foran Hæreporten. Her stod den samlede kommunalbestyrelse med Overpræsidenten i Spidjen, og Hr. Klein holdt en af de færdvænige „allerunderdanigste“ Taler ind gjennem Bogvinduet paa „Guldkaret“. Kongen rakte sig frem mod det aabne Vindue, sagde et Par Ord til Tak, Borgmester og Borgrepræsentanter raabte beherstet Hurra, og Bøgnene førte videre hjem til Amalienborg.

Kl. 12 var der Foretræde for Deputationserne, og det begyndte med Ministerne og Rigsdagen, Hr. Estrup var selskplende nok til overfor Kongen at prale af, at han efter „mange Aars Prævelse“ havde faaet Folketingets Sammenstemmelser trukket op paa Amaliensborg til allerunderdanigst Hylbæst.

„Og derpaa luffedes der op for at holde repræsentanter; der var omkommet halvt Hundrede fra hvert Thing, og holdt Landstingets Formand, og holdt en blomstrende Tale, der net som i fjuulmede af Lyrit og Teologi, som mindede om, at det var en Jysk, som holdt den. Saa fik Hr. Høgsbo og talte jaalunde: „Allernaadigste Konge, allerenaadigste Dronning!“

Og saa vi, der har den Hæret at se sentere Folketinger, tillader os at tale bare vor allerunderdanigste Hylbæst til en sjældne Højtidelighed, som forundt Deres Majestæter i Dags fejre.

Vi slutter os fuldstad til de gode Iker, Landstingets Formand nu har talte, og vi fejrer hertil det Hæret, som samme Velsignelse, som i en saa lang Gæd hidtil har hvilet over de Majestæters Hus, ogsaa fremdeles følger det, og at Deres Majestæter, have den Glæde at se vort hængende gaa en lykkelig Fremtid i Møde under Udøvning, der kan fremme og bringe godt Forhold mellem Konge og Folk.

Efter at endnu en hel Række Deputationer havde afleveret deres Væst, der Tasselt hos Kronprinsen for de første Spidser, og ogsaa her ved sathinget repræsenteret ved de forskellige Deputerter var der Høretilling i Blomstret.

Kort for Forestillingens Slut havde Illuminationer taget sin Begyndelse. Hørs Journalist har tidligere oeralt set et „Lysbælt“ og at ved at gaa paa Enden af Væsting derover. Man tag fra, hvad der staldedes af Statu og Kommuner og der ellers havde en vis officiel eller præsentativ Karakter, og der blev der store privat Hertilighed tilbage end net kunde beare sin Røddelighed, illuminationen paa Næheden var i Gæganste pragtfuld, men hvem der det illuminerede? Var det Folket? Det

de danske og russiske Orlogsskibe, og brandte Autoriteterne et Hjørner paa Elefantbroen. Men at Marinerisieriet og den russiske Keiser Stads, kommer jo hørken Jæltet den folkelige Øffervilighed og Blystring ved uden for saa vidt, at Børdert i gaar af Statskassen og for fernes Bedkommende af det russiske Midler. Kongens Nymørs eldte Kamper, Gammelt ros, Nymørs og broplads Velysning har Kommunerne sin Samvittighed, og at enkelte af de riges rigt Forretningmand og de enkelte kvartieres Diplomatere ret lidt paa Velysningen, er kan naturligt, naar man foruden de St. Grand huster paa „Verklings“ og Spalter af Udmærkelser og Ordre rationer. Der stal noget for noget, Bønstaf stal holdes.

Politiet klarede sig under de store linge Forhold, saavidt vi ved, temmelig godt og optraadte gjennemgængemant og hensynsfuldt. Kun Næst Smit fra St. Kongensgades Stat funde efter gammel Sædvane ikke sig. Om Morgenen orstogte han et Stof at jage alle bort fra Amaliensborg Blads og spærre den af. De vakte megen Misfornejelse og Misfald blev da ogsaa, at Bøstagen blev alle.

I Fredags ved Middagsstid samledes Baabenbrødrene paa Gøtersgades Særplads. Der var ikke ret mange, og skjønt der var kommen en Del rundt om fra Provinferne. Med Musikkorps i Spidjen og et stort Faner fordelt i Toget, drog de gjennem Kongens Have til Amalienborg, og Belysningen blev kaldt op til Kongemiljen. Efter at Kongen havde sigt Par Ord til Mangden paa Blomst marsjerede de over til Marinerisierstillet.

HERCULES GASMASKINE (Gas eller Gasolin) Gænet til Kraft eller Brug ved Gædet Den billigste paalidelige Gasmaskine i Handelen. Evergaar hele Verden i Simplicitet. Ingen Aulforbindelse til at vade vand. Den inmerer sig selv fra en Beholder. Ingen Batterier eller elektriske Gædet. Den arbejder med en billigere Slags Gas end nogen anden Maskine. Send efter Katalog til PALMER & REY, Fabrikanten, 405 Sansome Street, San Francisco.